

ಮನ್‍ನ ಆತ ಹೇಳಿದ ಶಬ್ದಗಳು ಕ್ತಿಯ ಅಲುಗಿಗಿಂತಲೂ ಹರಿತವಾಗಿದ್ದವು. ತಲೆ ತನ್ನದು ಕಟ್ಟಿದಯೋ ಅಥವಾ ಅವನದು ಕಟ್ಟಿದಯೋ! ಹೆಂಡಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಂತೆ. ಅಂದರೆ ದೀಪಾಳಿಗೆ ಇನ್ನುವೂ ಅವಮಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೇನೋ. ಯಾವಾಗಲೋ ಅವಳು ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕಾರದ ಅಸ್ತಿತ್ವಾನ್ವಿತ ಪಳಗಿಸಿ ಇಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಆಫೀಸಿನವರನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಬಾ ಎನ್ನತ್ತಾನೆ. ಅಂದರೆ ಮನೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಫೀಸಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವ ಹುನ್ನಾರವೇ? ತನ್ನ ಹದ್ದಿನ ಕಣ್ಣು ಬಳಿಕೊಂಡು ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ, ಏನೆಲ್ಲದರ ಮೇಲೆ ಅವನು ನಿಗಾ ಇಟ್ಟಿರ್ಹಾನೆಯೋ ಗೈತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಟ್ಟಿರೆ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ತನಗೇನೂ ನವ್ವಾವಿಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ತಾನು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತ ಬಂದೆ. ಮನೆಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ ನಾಗರಾಜನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಸಳ್ಳಿ ಎಂದಂತಾಯಿತು. ಬ್ಯಾಗಿನ ಜೊ ಎಳೆದು ಬಾಟಲಿಯಲ್ಲಿ ತಣ್ಣಾನೆಯ ನೀರು ಕುಡಿದ. ಈ ರಣರಣ ಬಿಸಿಲೆನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಮಂದಿಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತೇ ಸತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ, ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ಒಬ್ಬ ಹಿಡೆಯೇ ಅವಳು ತನ್ನ ಉದ್ದ ಮೂರು ತಿರುವಿ ಅಂದಿದ್ದಳು: ‘ನೀನು ಹೀಗೆ ಕನಸು ಕಾಣ್ಣು ಇರು. ನಿನ್ನ ಅವ್ವ, ನಿನ್ನ ಮಾಂವ, ನಿನ್ನ ತಂಗಿ ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ಇಡೀ ಮನಿಮಂದಿ ಏನದಾರಲ್ಲ, ಅವರು ನೀ ತಿಳಕೊಂಡಂಗ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡೂದ್ದು ಬ್ಯಾರೆ. ನೀ ಯೋಚನೆ ಮಾಡೂದ್ದು ಬ್ಯಾರೆ. ಸೂಜಿಮೊನಿಗೆ ಹತ್ತುವಟ್ಟು ಮಣ್ಣ ಸ್ವೇಚ್ಛ ಅವರು ನಿಗನ ನಾಳೆ ಕೊಡಂಗಿಲ್ಲ.’ ಅವಳು ಕೇರಳ ಕನಲುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳಿದು ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ತನ್ನದೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ತಾನು ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ತನಗಾಗಿ ಜೀವ ತೇವರಿಗೆ ತಾನು ಅಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ತಾನು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದೆ. ತನ್ನ ಸಮರ್ಪಣಾಯಿತಿಯನ್ನು ಅವಳು ಕ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿದೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ನಕ್ಕೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಮಾವನ ಮಾತಿನ ತರ್ಕ ನೋಡಿದರೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತು ನಿಜವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವಂತಿದೆ. ಎಷ್ಟೇ ಧೂತ ವಿಚಾರಗಳು ಉರಿರಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅಕ್ಷರೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ತಾನು ಹ್ಯಾಗೆ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅಸೂಯಿಯೇ ತನ್ನನ್ನು ತಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ. ಮಾವನನ್ನು ತಾನು ಗಿಂತ ಸ್ವಭಾವದವನೆಂದು ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಗಿಡಗನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನನ್ನು ಕುಕ್ಕಿ ಕುಕ್ಕಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿರ್ಹಾನೆ. ತನ್ನ ನಿರ್ಣ್ಯಕೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣಮುಂದೆಯೇ ಧ್ವನಿ ಮಾಡುತ್ತಿರ್ಹಾನೆ. ಹೊಲದಲ್ಲಿ ತಾನು ಅಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಇಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಸಾವಾಯಿವ ಮಾವಿನಹಣ್ಣಿಗಳನ್ನು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಕೆಲಸಬೇಕು ಎಂದ್ಲೂ ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿಯೂ ಇದ್ದೆ. ಆದರೆ ತನ್ನ ನಿರ್ಣ್ಯಕೆಗಳ ನಿಲಿನಕ್ಕೆ ಯನ್ನು ಕ್ಷಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವನು ಒರೆಸಿ ಹಾಕಿದ. ಒಹ್ಹಾ! ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅವನು ಹೇಗೆ ಎರಗುತ್ತಾನೆ. ಮೇಲೆಗ್ರೋಟ್‌ಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಒಳೆಯದಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟೆಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತಿರ್ಹಾನೆಂಬ ಚಿತ್ರಣ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ತಮ್ಮ ತಂಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನ ಪರವಾಗಿಯೇ ಇರ್ಹಾರೆ. ‘ಆವ ಹೇಳಿದಮ್ಮು ಮಾಡಿಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಗಂಟೆನು ಹೋಗ್ರುದ?’ ಅವರು ತಿರುಗಿ ತನ್ನನೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಮದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳು ಅವರಿಗೆ ಗೈತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು, ಒಂದು ಕುಟುಂಬನನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಒಂದು ಹ್ಯಾಗೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಸಮರಂತುಗಳು ಅಡಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಮಂಗ್ರಾ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಾರದು. ಈ ಗಿಡಗನ ಸಹಾಯಿದಿಂದ ಬೇರೆ ಯಾರೋ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸುತ್ತಿರ್ಹಾರೆ. ಜಂಬೂರಿಗೆ ಅಂಟಕೊಂಡಿದ್ದ ತನ್ನ